

Věstník farnosti u kostelů
sv. Mikuláše a sv. Václava
2. červenec Léta Páně 2017

S V A T O

V Á C L A V S K Á

V I N I C E 7-8

ČERVENEC-SRPEN

IS IT GETTING BETTER

or do you feel the same? *Už se to lepší, nebo se cítíš pořád stejně?* První věta slavné písně kapely U2 jako by připomínala to, co jsme prožili v uplynulém roce. Odchod jednoho a příchod druhého pana faráře, počáteční vzájemné nepochopení... Nyní si snad již mnozí s úlevou uvědomujeme to, co An-

toine de Saint-Exupéry ve své Citadelle: „Nebot když vidíš, jak každá skupina táhne za lanoví jinak, ztrácíš možná přehled, ale poodstup trochu a spatříš celé to společenství lidí, ..., spatříš jednotu, k níž směřují a která je smyslem mé říše. A spatříš už jen loď, jež pluje po moři.“ Skrze Krista totiž poznáváme, že

Bůh je současně mocný král i blízký přítel, a zdůrazňování jednoho neruší to druhé. Podobně vztah k Bohu a vztah k lidem nestojí proti sobě, nýbrž se navzájem doplňují a podmiňují. Napínejme proto lanoví každý na tom místě, kam nás Bůh postavil, aby se jeho Duch mohl naplno opírat do plachet naší farnosti. Pak se bude naplňovat i poslední sloka zmíněné písně: One love, one

blood, one life, you got to do what you should. *Jedna láska, jedna krev, jeden život, musíš dělat to, co bys měl.* One life with each other: sisters, brothers. *Jeden společný život: sestry, bratři.* One life, but we're not the same. *Jeden život, avšak nejsme stejní.* We get to carry each other, carry each other. *Musíme se nést navzájem.* One, one. *MiM*

S P O L E Č E N S T V Í *naší farnosti a jeho záležitosti*

Farní charita

(1 Kor 13,3)

Dále se budeme zapojovat do operačního programu MPSV financovaného z Fondu evropské pomoci nejchudším osobám (FEAD), aby se trvanlivé potraviny, hygienické potřeby a nově i domácí potřeby a textil dostaly k potřebným, především díky Ivanu Menouškovi a spolupráci se sociálními pracovníci ÚMČ Praha 10. Budeme vděčni za informace o těch, kteří tuto pomoc dále potřebují. Sdělujme to prosím Martinu Peroutkovi, který má uvedený projekt za naší farní charitu na starosti.

V kostele sv. Václava za dveřmi do sakristie, pod schody, je trvale umístěn označený koš, do kterého můžeme dávat oblečení, obuv a případně další věci pro bližní bez domova.

Přejeme krásné léto :-)

Za fachu Hanka
vrsovice@praha.charita.cz

721 444 323

č. účtu: 3400038319/0800

Setkání pastorační a ekonomické rady 13. 6.

Na závěr pastoračního roku se sešli členové obou rad na společném setkání, které bylo zahájeno mší svatou. Z důvodu prázdnin bylo třeba předjednat oslavu svátku sv. Václava. V letošním roce bychom rádi, aby se mohli zúčastnit i lidé nekostelní. Proto je na středu 27. 9. naplánován průvod s koněm, který bude vycházet v 18 hod. od kostela sv. Mikuláše. Po příchodu ke kostelu sv. Václava bude následovat další program, který řeší tým v čele s naším pastoračním asistentem.

Pan farář Artur hodnotil svůj první rok ve vršovické farnosti. Z následné diskuze vyplynula témata pro další setkání pastorační rady. *LH*

S V Ě T E C *v tomto měsíci*

Svatý Kamil z Lellis, zakladatel řádu

svátek 14. 6.

Píše se 29. červen roku 1746. Tehdejší Svatý otec Benedikt XIV. svatořečí zakladatele řádu kamiliánů - „řeholních kleriků služby nemocným“, Kamila z Lellis.

Kdo byl tento muž, u nás poměrně málo známý stejně jako jeho řád?

Narodil se 25. 5. 1550 v Bucchianico v Itálii. Pocházel ze zchudlého šlechtického rodu. Jeho matka brzy zemřela, otec - důstojník - výchovu chlapce nezvládal, ani o něj neměl velký zájem. Podle toho to také vypadalo. Kamil neměl žádné vzdělání, do školy nechodil, neuměl číst ani psát, celé dny se poplaval ve společnosti lehkomyšlných kamarádů, celé noci pil, hýřil, hrál v kostky a karty. Když mu bylo 18 let, vzal ho otec s sebou do Benátek, s tím, že nastoupí oba k vojsku a budou bojovat proti Turkům. Jenže, člověk míní... Po cestě oba onemocněli. Otec v Loretě zemřel, Kamil zůstal sám, nemocný, mezi cizími lidmi. Dobelhal se do kláštera františkánů, kde požádal o přijetí, ale jeho strýc, který tam byl kvardiánem, mu doporučil, aby se nejdříve hleděl uzdravit (trpěl pravděpodobně bérco-vými vředy na obou nohou). Odebral se tedy do Říma a tam v nemocnici pro nevléčitelně nemocné strávil několik měsíců. Poté zde začal pracovat, ale stará karbanická vášeň jej o místo připravila.

Dal se naverbovat k vojsku, chvíli byl vojákem, ale válka skončila a on zůstal opět bez místa. Znovu se mu

otevřely vředy, a tak šel zase do Říma do nemocnice pro nevléčitelně nemocné. Tam se uzdravil, a přijal místo domovníka. Tentokrát ale již přestal s karbanem a hýřením a své povinnosti konal svědomitě a dobře. Dbal úzkostlivě na pořádek a čistotu v ústavu. Také si všiml, že ošetřovatelé nemocných jsou ve většině případů lidé nedbalí, a pojal myšlenku založit společenství zbožných mužů, kteří by se o nemocné starali ne jen pro zisk, ale z křesťanské lásky. Jenže ne všem v nemocnici se to líbilo. Přátelé Kamilovi radili, aby si udělal přípravné studium a stal se knězem. Potom by se mu snáz podařilo založit zamýšlenou družinu. To se sice hezky řeklo, ale hůře provedlo. Kamilovi bylo 32 let, nikdy nestudoval, nic neuměl. Měl ale pevnou vůli a snahu, a tak, ač již na studie starý chlap, usedl do ška-men s mladičkými hochy a jal se studovati. A povedlo se! Byl vysvěcen na kněze. Nyní mohl pomýšlet na založení družiny. I to se povedlo. Papež Sixtus V. potvrdil r. 1585 náboženské družstvo, které Kamil založil, a ustanovil jej prvním představeným. 21. září 1591 povýšil papež Řehoř XIV. družstvo na duchovní řád a dal mu jméno „Otcové dobré smrti“.

Kamil byl i jako představený svým spolubratrům vzorem. Ač kulhal, neváhal chodit po městě, vyhledávat nemocné a pomáhat jim. V době moru nosil nemocné na ramenou do nemocnice, kde je ošetřoval. Často byl tak vysílen,

že omdlával. Radili mu, aby si dopřál odpočinek, ale on vždy odpověděl: „Dobry voják umírá na bojišti, námořník na moři a ošetřovatel nemocných v nemocnici.“ Krom nehojících se vředů na nohou trpěl i kýlou, kterou si uhnal v nemocnici.

Zemřel mezi svými chudými a nemocnými 14. 6. 1614 v Římě. Je pohřben v Římě v kostele sv. Máří Magdaleny.

Bývá zobrazován v řádovém oděvu černé barvy, jak pomáhá nemocným.

Alena Králová

PROSTOR *pro sdílení myšlenek a nápadů*

Jak proběhl Den dětí a Noc kostelů

Jako organizátor jsem vždy v podstatě neschopen hodnotit celkové vyznění a vydařenost akcí, jsem v pozici, kdy pro stromy nevidím les. Neodvážuji se tedy říci, zda se letošní Den dětí povedl a zda byla letošní Noc kostelů lepší či horší než loňská. Co ale mohu říci, je, že já sám jsem si je snad poprvé opravdu užil a vychutnal.

Den dětí připadl letos na sobotu, už si ani nevybavuji, jak jsme k tomuto termínu dospěli, ale nebylo to zřejmě nejšťastnější rozhodnutí. Z farních rodin přišla krom těch přímo zapojených do organizace tuším jen jedna. Děti z farnosti jsme namísto očekávaných dvaceti a optimisticky vyhlížených třiceti měli i se započtením „vlastních zásob“ všehovšudy deset. A to trošku zamrzelo a mírně to rozhodilo koncepci celé akce. Namísto šestičlenných skupinek různého věku chodily děti po dvojicích, některá stanoviště na to nebyla zcela zařízena, ale vše se podařilo za běhu uzpůsobit. O to více nás potěšilo, že se v průběhu dne přidal přibližně stejný počet dětí nových, z rodin mimo naši

farnost. I když akce je postavená tak, že je těžké se připojit až v průběhu a zorientovat se, několik nově příchozích zvládlo absolvovat celou hru a dojít si pro (hojně přebývající) poklad. Na opékání buřtů se pak přidávali další náhodní kolemjdoucí, celkově jde tedy o historicky první ročník, kde zájem nekostelních výrazně převálcoval zájem farníků. Naplnili jsme tak naši ambici v rámci iniciativy pro otevřenou farnost, farnost se skutečně otevřela, škoda jen, že za dveřmi bylo poloprázdno.

Noc kostelů jsem se letos, vzhledem ke zdrženlivému postoji pana faráře vůči neliturgickým aktivitám v sakrálním prostoru, rozhodl nenafukovat, držet se pouze tradičních bodů programu, nezvat externí hosty, nechat vše projít spíše setrvačně. To mělo pro mě osobně ten efekt, že organizace byla poměrně hladká a měl jsem poprvé čas si akci sem tam na pár minut vychutnat i coby návštěvník. Lidí nakonec dorazilo v součtu více než tisíc, takže na návštěvnosti se skromnější program nepodepsal. Ze skromně inzerovaného vystoupení farní

scholy se nakonec vyloupl obří koncert s mnoha hosty a překvapeními, takže jsem měl pocit, že příchozí nakonec dostávají více, než očekávali a než jim bylo slíbeno, a to je vždy lepší než naopak.

Na závěr chci ještě jednou moc poděkovat všem, kteří se na akcích podíleli a pomáhali s jejich realizací. *Martin*

PRÁZDNINOVÝ POŘAD BOHOSLUŽEB

a další základní informace

Eucharistie a bohoslužby slova

neděle	9.30	kostel sv. Václava
úterý	18.00	kostel sv. Mikuláše
středa	18.00	kostel sv. Václava
čtvrtek	8.00	kostel sv. Mikuláše

Svátost smíření / duchovní rozhovor

- Vždy půl hodiny před mší svatou u sv. Václava

Farní kancelář pro veřejnost v červenci a v srpnu

úterý	16.00-18.00	fara - Vršovické nám. 84/6 (u kostela sv. Mikuláše)
čtvrtek	9.00-12.00	

- Službu v kanceláři zajišťuje a finanční záležitosti vyřizuje Ivona Nováková
email: yvonanovakova@email.cz

PŘEHLED PLÁNOVANÝCH AKCÍ *pro veřejnost*

9. června–31. července: výstava George Radojčice

Výstava maleb a kreseb v kostele sv. Václava.

Sobota 16. září: Zažít město jinak na náměstí Svatopluka Čecha

Sousedská slavnost s tvořivými dílnami a společným piknikem, vhodná pro rodiny s dětmi.

Středa 27. září: Svatováclavská slavnost

Sousedské setkání s průvodem po Vršovicích.

Středa 6. prosince: Mikulášská u sv. Mikuláše

Program pro děti s Mikulášem, čertem a anděly.

Neděle 24. prosince: Půlnoční mše

Slavnostní liturgie v doprovodu smíšeného pěveckého sboru.

Další plánované akce, které zatím nemají stanovené datum

Vystoupení loutkového divadla

(ve školním roce 1x měsíčně v neděli v 16.30 na faře)

Vyrábění adventních věnců a ozdob

(na přelomu listopadu a prosince v sále u sv. Václava)

Předvánoční koncerty

(prosinec v kostelích sv. Václava a sv. Mikuláše)

Adventní duchovní obnova

(beseda na duchovní téma, v prosinci v sále u sv. Václava)

Webové stránky farnosti

www.farnostvrsovice.cz

Čísla účtu farnosti

na provoz farnosti: 280828389/0800,
na opravu varhan: 186817149/0300

Kontakty

farář Mons. Artur Matuszek, Th.D.

tel: 607 084 855

farar@farnostvrsovice.cz

pastorační asistent Martin Peroutka

tel.: 702 075 417

email: asistent@farnostvrsovice.cz

Vydává farnost u kostelů sv. Mikuláše a sv. Václava Praha-Vrsovice, www.farnostvrsovice.cz, tel. 271 742 523. Neprodejně, náklady na tisk hrazeny ze sponzorského daru a z vašich příspěvků. Vydání příštího čísla je plánováno na 28. 9., příspěvky dodávejte nejpozději do středy 22. 9. Kontakt: svatovinice@centrum.cz, případně osobně v kostele sv. Václava. Šéfredaktor: Martin Peroutka (Martin). Redakční rada: Artur Matuszek, Simona Kocourková, Jan Růckl (JR), Pavel Švarc (PaS), Alena Králová (AK), Pavel Mikula, Anna Tesařová (@). Příspěvatelé: Hana Kučerová Rechnerová (Hanka), Miloslav Müller (MiM). Korektura: Jana Šachlová. Sazba: Slávek Heřman. Tisk: Martin Peroutka, výtisky pro nás zkompletovali Polákoví